

Изградња националног стадиона поново је актуелна, пошто је после дуго спекулација на јавном увиду освануо Просторни план подручја посебне намене као првог корака у реализацији овог пројекта. Ова тема последњи пут покренута је кроз наговештаје о потенцијалним локацијама новог Националног стадиона међутим, уместо праве стручне и јавне дискусије, све се претворило у медијску помпу, која се као и свака друга вест утопила у море других обећања. Неке од потенцијалних локација националног стадиона биле су и стадион Црвене Звезде, стадион Партизана или Рада, Борча, у близини “Куће фудбала” у Старој Пазови, луци Београд или иза насеља “Ивана Рибара” на Новом Београду. На крају није се десила ни једна од могућих, већ је план израђен за потпуно друго подручје на градској периферији, односно на још увек пољопривредном земљишту између Сурчина и Јакова.

Како је и по којим критеријумима предложен овакав план остаје нејасно, али је сигурно да је ово једна од најнеповољнијих локација за такав објекат. Простор од 35 хектара за стадион налазиће се уз саму аутопутску обилазницу око Београда, код будуће петље Сурчин, на земљишту које је некада припадало ПКБ-у. Сви просторни, урбанистички и саобраћајни параметри су против овог плана, тако да се поставља питање сврсисходности целе идеје. Да ли се план усваја без потребних анализа или се оне занемарују, као и који други мотиви могу стајати иза оваквог плана?

Ту се пре свих намеће примарни и најважнији аспект просторног плана - чињеницу да је локација ван домета било каквог јавног превоза, камоли капацитетног. У будућности транспорт до стадиона биће решен, али када се изгради пруга до аеродрома, а онда продужи још неколико километара до задње станице – Национални стадион. Туристи са аеродрома и навијачи са стадиона путоваће истом линијом до центра. Ово је у најмању руку неодговорно као план, а постаће штетно ако постане градски пројекат. Како због чињенице да план не нуди квалитетно решење за проблем транспорта, тако и због огромне економске цене коју ће град морати да плаћа како би санирао последице оваквих развојних промашаја.

Са друге стране, тако изолован комплекс увек ће имати проблем економске одрживости. Било какви пратећи сацаји у великој мери зависе од повремене активности на стадиону, што ће се само негативно одразити на развој услуга. Са стањем у домаћем фудбалу који треба да носи пројекат, ова инвестиција у датим параметрима је осуђена да постане један јако скуп фијаско. На све то треба додати да се ради о алувијалном земљишту са високим нивоом подземних вода, које су тренутно регулисане системима за хидромелиорацију. То значи да градња у тој зони не дозвољава дубљу градњу, потребно је уложити велике ресурсе за припрему земљишта, па је само делом погодно за градњу. Ако на то додамо огромну цену неопходне комуналне, транспортне и саобраћајне инфраструктуре – дара постаје скупља од мере.

На Беобуилд анкети која се десила 2016. године поставили смо питање “Да ли поцавате пројекат новог националног стадиона?”. Од укупно 7637 учесника, чак 70,3% изјаснило се да нови стадион уопште није приоритет при планирању јавних инвестиција.

Рани јавни увид одржаће се у трајању од 15 дана од 16. до 30. априла 2019. године у згради Градске управе Града Београда, 27. марта 43-45 (сала у сутерену).

(beobuild.rs)